

Beretn. om den 51. internat. arbejdskonference i Genève 1967.

overensstemmelse med de ønsker, som ILOs styrelsesråd har givet udtryk for.

FNs internationale konventioner om menneskerettigheder og de foranstaltninger ILO i denne forbindelse bør iværksætte.

Dette resolutionsudkast var fremlagt af regeringsrepræsentanter for Sovjetunionen. Udkastet opfordrede medlemslandene til at overveje snarlig ratificering af FN-konventionerne om menneskerettigheder (The International Covenants on Human Rights). Endvidere indeholdt det et pålæg til ILOs styre om at overveje spørgsmålet om revision af visse ILO-konventioner, særlig de, som vedrører organisationsfrihed og forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv. En sådan revision skulle finde sted under hensyn til reglerne i FNs menneskerettighedskonventioner og mulige andre forslag.

Sovjetunionen og den kommunistiske fagforenings Internationale (WFTU) har flere gange tidligere fremsat lignende forslag. Disse forslag og det resolutionsudkast, der her blev fremsat, må ses i den sammenhæng, at Sovjetunionen og flere andre østeuropæiske lande har ratificeret konventionerne om organisationsfrihed, uden at ILOs kontrolorganer føler sig overbevist om, at disse konventioner bliver efterlevet i de nævnte lande. Således har ekspertkomiteens medlemmer — bortset fra de to østeuropæiske — peget på en række uoverensstemmelser mellem lovgivning og praksis i de nævnte lande og de krav, der stilles i ILOs konventioner om organisationsfrihed.

Det store flertal både i arbejdsgivergruppen og fagforeningsgruppen og blandt de vestlige regeringsrepræsentanter i resolutionskomiteen fandt det ikke muligt at støtte det russiske forslag uden væsentlige ændringer. Der blev da også fremlagt tre sæt omfattende ændringsforslag. Det ene blev fremsat af regeringsrepræsentanterne for Canada, Danmark, Finland, Norge, Sverige og Storbritannien. Det andet og tredje forslag blev fremsat henholdsvis af formandskabet i arbejdsgivergruppen og af fagforeningsgruppen. Alle tre sæt forslag havde meget til fælles, men på et tidligt tidspunkt frafaldt arbejdsgivergruppen og fagforeningsgruppen sine forslag til fordel for det nævnte ændringsforslag fra Canada,

Norden og Storbritannien. Dette ændringsforslag sigtede mod ændring af en række punkter i det russiske udkasts præambel såvel som i udkastets operative del. Den operative paragraf 2 skulle således ændres til ikke at nævne noget om revision af ILOs menneskerettighedskonventioner i lys af FN-konventionerne, men blot indskrænke sig til at rette en appel til medlemsstaterne om at ratificere og så snart som muligt gennemføre ILOs menneskerettighedskonventioner. Punkt 3 i ændringsforslaget bad ILOs styrelsesråd om at foretage en sammenlignende undersøgelse mellem de respektive bestemmelser i FN-konventionerne og ILO-konventionerne med henblik på en vurdering af, hvorledes ILO bedst kunne være til hjælp i det videre arbejde med at beskytte de grundlæggende menneskerettigheder. Det 4. og sidste punkt i den operative del gik efter ændringsforslaget ud på, at konferencen skulle bestemme, at FN-konventionerne, så snart de er trådt i kraft, skal tages i betragtning ved den videre udvikling af ILOs normer på dette område.

Der blev en omfattende debat om ændringsforslagene, og den sovjetrussiske repræsentant havde i løbet af et møde ordet 35 gange. Den eneste øst-europæiske repræsentant, der støttede ham, var den ungarske regeringsrepræsentant. Herudover støttede Iraks regeringsrepræsentant det russiske forslag. De ændringer, der var foreslået fra canadisk, skandinavisk og britisk side vedrørende præambelen, blev imidlertid til slut vedtaget enstemmigt med en del tilpasninger, som sigtede imod en imødekommelse af de russiske indvendinger. Den sovjetrussiske regeringsrepræsentant erklærede derpå, at han, for at spare tid, var indforstået med at godkende ændringsforslaget, for så vidt angik resolutionsudkastets operative del.

Resolutionen som helhed blev derefter vedtaget enstemmigt både i komiteen og i konferencens plenum.

De spanske arbejderes ret til at organisere sig.

Denne resolution var fremlagt af den franske fagforeningsrepræsentant, som repræsenterede den kommunistiske franske landsorganisation, CGT.

Efter konferencens forretningsorden skal resolutionskomiteen gøre sit arbejde færdigt i løbet af sidste lørdag under konferencen.